

כִּמָּה רְחוּקִים אָנוּ מֵהַכִּנְסַת אֲוֵרָחִים שֶׁל
אֲאִ!

אֲדֹנִי... אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל
עֲבֹדְךָ. דִּיא קוֹדֵשׁ הוּא וְהִי אֹמֵר
לְהַקְבִּיָּה לְהַמְתִּין לוֹ עַד שִׁירוֹץ וִיכְנִיס
אֶת הָאֲוֵרָחִים. רִשִּׁי. וּמִכָּאן לְמִדּוֹ חֲזוֹל.
שְׂגוּלָה הַכִּנְסַת אֲוֵרָחִים מִקְבֵּלָת פְּנֵי
הַשְּׂכִינָה (שְׁבַת קכ"ו). וּבִהְיוֹתִי חֲא
דִּיט אִמְרָתִי בֹזֵה ב' טַעֲמִים: א) כִּי
הַשְּׂכִינָה, כְּבִיכּוֹל, אֵינָה זְקוּקָה לְאָדָם
וּלְחִסְדִּיו, אֲבָל הָעוֹבְרִים וְשֹׁבִים עִיפִים,
רַעֲבִים וְצַמְאִים חֲקוּקִים לְמִנּוּחָהּ, לִלְחֹם
וּמִים. ב) שֶׁחֲסֵד שַׁעֲשָׂה אֲא עִם
הָאֲוֵרָחִים, יֵשׁ בּוֹ גַּם מִשּׁוֹם קִבְּלָת פְּנֵי
שְׂכִינָה, שֶׁהִרִי בִשְׁם ה' וְעִפּ מִצּוֹתוֹ הוּא
גּוֹמֵל חֲסֵד לְכָל נִבְרָא, וְגַם מִתְכוּן הוּא,
אוֹלֵי יִכְנִיסֵם עִי לְגִימָה זוֹ תַּחַת כִּנְפֵי
הַשְּׂכִינָה.

(ד) יִקַּח נָא מֵעֵט מִים. בִּסְ
„דְּבָרֵי חַיִּים” לְאֲבִי אֲמִי הַגָּאוֹן הַמְּקוּבֵּל
מוֹהֲרֵי חַיִּים שְׁאֲרִין זצ"ל בִּפ' צוֹ הַקֶּשֶׁת,
אֲבִרָהֶם שֶׁהִצְטִיין בְּמִדַּת הַכִּנְסַת אֲוֵרָחִים,
מֵאִין כְּמוֹהוּ, וְלִקַּח לְאֲוֵרָחִים ג' סֵאִין
קִמַּח סֵלֶת וְשַׁחַט לָהֶם ג' פְּרִים, וְנָתַן לָהֶם
חֲמָאָה וְחֵלֶב, הַכֹּל בִּיד רַחֲבָה, — מִדּוּעַ
צוּה לְקַחַת רַק „מֵעֵט מִים”? ע"ש שְׁתִּירֵץ
ע"פ סוּד. וְהִנֵּנוּ מוֹסִיפִים לְהַקְשׁוֹת, לְמָה
נָתַן אֶת הַכֹּל בְּעֵצְמוֹ וְדַק אֶת הַמִּים צוּה
לְהִבִּיא עִי שְׁלִיחַ? וְכִבֵּר הִרְגִּישׁוּ בֹזֵה
חֲזוֹל (ב"מ פ"ו) וְאָמְרוּ, שֶׁלְּפִיכֶךְ נָתַן
הַקְּבִיָּה מִים לְבָנָיו ג"כ עִי שְׁלִיחַ. אֲבָל
הַקּוֹשִׁיא נִשְׁאָרָה, מִדּוּעַ הִבְדִּיל אֲא אֶת
לְקִיחַת הַמִּים מִכָּל הַדְּבָרִים וַעֲשָׂה זֹאת
עִי שְׁלִיחַ? אֲבָל הַמִּים בָּאוּ לֹא לְשִׁתִּיה,
רַק לְרַחוּץ אֶת רַגְלֵי הָאֲנָשִׁים, שֶׁחֲשָׁדָם
בְּעִרְבִיִּים, הַמִּשְׁתַּחֲוִּים לַעֲפָר רַגְלֵיהֶם,

וְלֹא רָצָה אֲבִרָהֶם לְהַכְנִיס תוֹעֵבָה אֶל
אֹהֲלוֹ. נִמְצָא שְׂקִיִּים אֲא בְּאֲוֵרָחוֹ אֶת
הַכֹּלֵל הַיְּדוּעַ „כְּבִדְהוּ וְחִשְׁדְּהוּ”, וְלְפִיכֶךְ
צוּה לְקַחַת רַק מֵעֵט מִים לְהוֹרֹת לְדוֹרוֹת,
שֶׁצָּרִיךְ לְהִרְבּוֹת בְּכַבּוֹד הָאֲוֵרָח וּלְמַעַט,
כְּפִי הָאֲפִשֶׁר, בִּ„חֲשָׁד” (מֵעֵט מִים); כֵּן
לְכַבְּדוֹ בְּעֵצְמוֹ וּבְגוֹפּוֹ, וּלְעֲשׂוֹת אֶת
הַדְּבָרִים, שִׁישׁ בֵּהֶם מִשּׁוֹם חֲשָׁד, רַק עִי
שְׁלִיחַ, כִּי אֵינּוּ דוֹמָה הַמִּתְבַּיֵּשׁ מִבְּעַתָּה
לְמִתְבַּיֵּשׁ מֵהַעֲבָדִים. וּבִאֲמַת הַקְּפִידוֹ
הִ„אֲנָשִׁים” וְאָמְרוּ, וְכִי בְּעִדְבֵּים חֲשָׁדְתָנוּ
שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִּים לְאֲבָק רַגְלֵיהֶם (ב"מ
פ"ו).

יִקַּח נָא מֵעֵט מִים. עִי שְׁלִיחַ,
וְרַחְצוּ רַגְלֵיכֶם, אַתֶּם בְּעֵצְמֵכֶם, כִּי אֵין
יִשְׂרָאֵל מִבְּטֵל ע"ז אֲפִילוֹ שֶׁל נִכְרִי (ע"ז
נ"ב), וּמִכִּיּוֹן שֶׁחֲשָׁדָם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִּים
לְאֲבָק רַגְלֵיהֶם, אֵין בְּכַח ב"ב שֶׁל אֲבִרָהֶם,
עוֹבְדֵי ה', לְבַטֵּל אֶת הָע"ז שֶׁלָּהֶם. וְהִנֵּה
לֹא נֹאמַר בְּתוֹרָה, שֶׁנִּתְּנוּ אֶת הַמִּים,
וְהָאֲנָשִׁים רַחְצוּ אֶת רַגְלֵיהֶם, כְּמִסּוּפֵר עַל
אֲכִילָתָם? וְאוֹלֵי לֹא הִי צוּרֵךְ בֹּזֵה, כִּי
אַחֲרֵי שֶׁאָמְרוּ: „כֵּן תַּעֲשֶׂה כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ”,
הִרִי זֶה דוֹמָה לְמִכְרָה לְחִבְלָה, שֶׁהִיא
בְּטֵלָה תוֹמ"י, אֲפִילוֹ טֶרֶם שֶׁחִבֵּל בָּהּ (שֵׁם
נ"ג). וְאִף שִׁישׁ לְחַלֵּק וּלְאָמַר, שֶׁהֵתֵם
מִכְרָה וּמִסְרָה לְצוּרֵךְ לְחִבְלָה, וְכֵאֵן הִבִּיעוּ
רַק אֶת הַסְּכָמָתָם לְרַחוּץ וּלְחַבֵּל אֶת
הָאֲבָק, אֲבָל אֲפִשֶׁר שַׁע"י אִמְרָה זוֹ
נִתְּבָרֵר הַדְּבַר, שֶׁאֵינָם מִשְׁתַּחֲוִּים לְאֲבָק,
כִּי הִרִי זֶה הִיָּה רַק בְּגִדֵּר חֲשָׁד.

(ה) וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַּעֲשֶׂה כְּאִשֶּׁר
דִּבַּרְתָּ. הַמְּלָאכִים בָּחֲרוּ בְּלִשׁוֹן עֲרוּמִים:
אַתָּה תַּעֲשֶׂה כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ...
לֹא נוֹכַל לַעֲשׂוֹת כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ, לֹא נוֹכַל
לְאָכּוֹל, רַק נַעֲשֶׂה אֶת עֵצְמֵנוּ כְּאִלּוֹ